

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1721. usque ad annum 1724

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1783

VD18 90119304

§. 53. Sorbonæ Doctores ob suam pertinaciam castigati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67596](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67596)

§. LIII.

Sæc. XVIII.
A. C. 1724.*Sorbonæ Doctores ob suam pertinaciam castigati.*

Die decima Julii Sorbonæ Rector habito Doctorum confessu Regias exhibuit literas, vi quarum decem Sorbonæ Doctores a comitiis juxta Ecclesiastici Consilii decretum excludebantur: In conventu autem die duodecima Augusti Huilierus Parochus S. Ludovici ad Insulam exposuit, Regem velle, ut sub Regis beneplacito Sorbona Constitutionem acceptaret, editoque decreto deinceps qui in Sorbonæ Collegium admitterentur, eidem subscriberent. Reclamabat acriter Courcierus Canonicus ac Theologiæ Professor, causatus, doctrinæ decisiones faciendius non Sorbonæ, sed Theologiæ Facultati competere, aliunde Regiam declarationem, ne ejusmodi subscriptio fieret, disertis verbis prohibere, exactumque his de rebus imponere silentium. Huic oppositioni lex accedebant Doctores, alii vero septendecim sub beneplacito Regis consensere, ut Constitutio reciperetur, eique omnes subscriberent. Paulopost triginta Doctores conspiratione inter se facta Noaillo Cardinali libellum supplicem

Sæc. XVIII. A. C. 1724.

plicem offerebant, petentes, ut ab hac declaratione tanquam ab abusu ad eum utpote Sorbonæ Protectorem appellare, & cuncta, quæ ad infirmandum hoc decretum Regiæ declarationi contrarium conferre videretur, proponere possent, simulque, ne illud in comitis confirmaretur, prohibere permitterentur: Noaillius in arcto se positum sentiens, quo se verteret nesciebat, sententiarum preces respiceret, denegate justitiæ se reum fore arbitrabatur, si vero eos reciperet, Regis indignationem sibi acceriri metuebat, nihilominus sperans, quod turbidos eorum animos sedandi occasionem nancisci posset, eorum appellationem ratam habuit, precepitque, ut rebus interim in suo statu permanentibus, quicquid hac in re conclusum fuerit, intra octiduum ad se referretur. Verum hac ipsa agendi ratione Noaillius submissionis suæ sinceritatem Romanæ Curie oppido suspectam reddidit, & ipse Cardinalis Bissyus in colloquio cum sua Sanctitate hunc interrogabat, an Noaillum pro hæretico aut schismatico haberet? cui tamquam mitissimus Pontifex hunc Cardinalem lucrifaciendi spe animatus respondit, eum nec hæreticum nec schismaticum esse, ob inobedientiam tantum suam graviter peccare, huncque Pro-

fulem veteri sibi amicitia junctum ceteroquin virtutum præstantia inclytum esse. Sub idem tempus apud Sueffionensem Episcopum duo Religiosi Cistercienses P. Ludovicus a S. Petro Sacerdos, & Frater Ludovicus a S. Roberto Diaconus accusabantur, quod ille in Blerancuriensis Conventus sui Ecclesia Sacrum novo ritu, & mutatis, demptis, vel additis Canonis verbis, inverso etiam rituum ab Ecclesia præscriptorum ordine & usu temere & non sine populi offensione celebrarit, atque ad idem Parochos instigarit. Frater vero Ludovicus eidem novo hoc modo ad Aram interseruit, novas preces a se compositas Missali inseruerit, inter Ecclesiasticos passim distributas; ambo autem formulæ *pure & simpliciter* subscribere recusantes, de Innocentii X. Alexandri VII. & Clementis XI. Bullis indigne oblocuti sint, nec sese Constitutioni *Unigenitus* subjecerint. Compertarum accusationum veritate Episcopus ad Consilium Ecclesiasticum rem detulit, cujus suasu & instigante Foro Julienti Episcopo Borbonius Dux Regiis literis utrumque coram Sueffionensi Episcopo comparere jussit, ut de his accusationum capitibus rationem redderent. Hi ergo se Ecclesiæ ritum perperam immutasse fatebantur quidem,

Aaa 3

jam

Sæc. XVIII.
A. C. 1724.

Sæc. XVIII. jam vero desuper a suo Generali cali-
A. C. 1724 gatos, & a suo Conventu amotos fuisse,
 bis ergo eos in idipsum haud puniri
 posse respondebant, nec ab eis submis-
 sionem erga Constitutionem, exigi posse,
 cum hæc Ecclesiæ lex non esset, & ipsi
 censuris per interpositam appellationem
 securi forent. Verum die sexta Aprilis
 adversus illos pronuntiata est sententia,
 vi cuius uterque trimestri custodiae in
 conventu ab eorum Superioribus de-
 signando manciparentur, & Pater Lu-
 dovicus singulis feriis sextis, Frater vero
 Ludovicus duabus feriis sextis toto
 trimestri in pane doloris & aqua angu-
 stis cibarentur, & ambo diebus Do-
 minicis & festis sub Missa Conventuali
 nudo capite & flexis genibus coram
 Ara majore septem Psalmos pœnitenti-
 ales recitarent, ac denique pro ex-
 communicatis atque interdictis habe-
 rentur, donec peracta pœnitentia de
 sua submissione testimonium a suis Su-
 perioribus subscriptum attulerint. Non-
 dum tamen cessabant in Sorbona opo-
 nentium tumultus; cum enim Rectore
 die duodecima Augusti primum arti-
 culum de acceptanda Constitutione Docto-
 ribus proponeret, Tournelius suggerere-
 bat, haud ultra deliberandum esse, an
 hæc Constitutio sit acceptanda; eam
 enim jam ab universa Ecclesia esse re-
 ceptam

ceptam, Regemque velle, ut illa in toto Regno observaretur: Secundo loco Rector deliberandum exposuit, qua via de eorum, qui ad Sorbonæ Collegium sub Regis beneplacito sunt admittendi, submissione certitudo haberi posset: potior pars censebat, ab eis esse exigendum, ut Constitutioni subscriberent, suasque revocarent appellationes. His tamen conclusionibus acriter sese opponerant triginta Doctores interpositæ suæ appellationi insistentes: Rex vero die vigesima septima Augusti declarabat, horum oppositionem esse nullam, Constitutionem ab omnibus esse recipiendam, Sorbonicis autem integrum fore, per aliam præter subscriptionis viam de Candidatorum doctrina certitudinem haurire. Nihilominus Doctor Le Lan Sorbonæ Professor suam opinionem, qua ad hoc, ut Bulla sit Regula fidei, quasi unanimem omnium consensum requirebat, temperare recusabat; petebatur enim ab eo, ut affirmaret, quod *quatuor aut quinque Episcopi sese opposcentes impedire nequeant, quo minus aliqua Bulla ab omnibus Episcopis expresse vel tacite recepta sit Regula fidei*, cum ergo suæ sententiæ immoretur, Rex eum a sua Cathedra amoveri, atque eidem Dominum Le Roux subrogari præcepit, ac denique Rectori

Sæc. XVIII.
A. C. 1724.

Sæc. XVIII. & Seniori intimari iussit, quod deinceps illi, quibus de Candidatorum moribus & doctrina alias inquirendi officium est demandatum, specialiter inquirerent, an sese in Francia receptis Pontificum Constitutionibus & nominatim Bullæ *Unigenitus* subiciant: cum autem Ecclesiasticorum non pauci, ne ad acceptandam Constitutionem compellerentur, ad Fœderatos Ordines confugerent. Rex per suum Oratorem Hæge Comitum ab his petebat, ne ejusmodi profugos recipere vellent. Hi vero roganter responderunt, apud ipsos moris non esse, ut cuiquam Hospitii jus denegaretur.

§. LIV.

Anni Sacri gratia a Benedicto XIII. indicta.

Constitut. Bened. XIII. Interim Benedictus XIII. pro impetrando felici Ecclesiæ universalis regimine die decima Junii Jubilæi gratiam indixit, edito desuper diplomate, in quo apertis verbis declarabat, quod Episcopos, qui ab Ecclesiæ Romane communionem sese segregarunt, hujus gratiæ participes reddere non intendat, hæc enim addidit verba:

„Licet memoratæ literæ (Jubilæi)
„universis Christi fidelibus . . .
„recti